

Wedstrijdverslag

Rusty Blades – Team Joe Bar 4 – 0 (24 feb. 2018)

PyeongChang in Leiden

En eindelijk is de winter dan echt begonnen. De temperaturen dalen, heel Nederland haalt de schaatsen uit het vet want de rayonhoofden vergaderen weer terwijl in Korea de Winterspelen ons urenlang aan de buis gekluisterd houden. Zoals altijd haalden we een paar kilo goud, zilver en brons binnen bij het schaatsen, vooral bij de klassieke onderdelen. Vandaag bleken we echter ook te scoren bij de massastart, een nieuw en spectaculair nummer waarbij de winnaar nauwelijks te voorspellen is. Daarom was het extra mooi dat we vandaag in Leiden mochten aantreden, want als je de kans krijgt om het zelf te proberen, dan laat je die niet schieten. En zo draaiden we voor de wedstrijd onze rondjes, waarbij de snelheidsmeter topspeeds van boven de 20 kilometer per uur aangaf. Dat Kramer c.s. twee keer zo snel gaan doet er niet toe, want zeg nu zelf, dat ligt aan de schaatsen.

Het absolute hoogtepunt speelde zich in PyeongChang echter niet af op de 400-meterbaan. Het ijshockeytoernooi kende een zinderend verloop, waarbij de Duitsers vriend en vijand verrasten door Zweden en Canada uit te schakelen. Vannacht moesten ze het opnemen tegen de absolute favoriet: Rusland, dat al sinds 1988 wachtte op Olympisch goud. Het werd een zinderende wedstrijd, waarbij het verschil nooit groter werd dan een doelpunt. De Duitsers leken te worden verslagen, kwamen terug en hadden bij een 3-2 voorspong met minder dan een minuut te spelen de kans om geschiedenis te schrijven. We weten allemaal hoe het is afgelopen. Samenvattend kun je stellen dat de Russen verdiend hebben gewonnen. Velen hadden het de Duitsers echter gegund, hoewel... bij alle wat oudere voetballiefhebbers leeft toch nog steeds het sluimerende gevoel dat het wel mooi is dat ze ook weer eens voelen hoe het is om met een doelpunt verschil eeuwige roem uit handen te geven.

Als voorproefje van deze nu al legendarische eindstrijd mochten wij voor een bronzen medaille aantreden tegen The Rusty Blades. Voor extra dramatisch effect kozen we voor de rode tenues, zodat het een ware Duitsland – Rusland zou worden aangezien de Blades in het zwart-geel aantraden. Het werd een prachtige wedstrijd, want lang bleef het spannend. De Blades waren dan wel de bovenliggende partij, tot scoren kwamen ze niet of nauwelijks. Tot ruim in de tweede periode stond het 1-0 en was alles nog mogelijk. Toen verdubbelden ze de score en met 13:41 op de klok viel bijna de beslissing. Een puck vloog richting bovenkant van het doel en stuiterde terug het ijs op. Dmitry reageerde direct en legde zijn collega scheidsrechter uit dat een puck die de bovenkant van het net treft altijd achter de doellijn het ijs zal raken. Bij moderne goals zal dat inderdaad wel zo zijn, maar of het in Leiden ook zo is wagen we te betwifelen, zeker omdat de karakteristieke PIINNG ontbrak, die je zou verwachten als een hard schot de lat raakt. En zo hield Dmitry ons in de wedstrijd en kregen we zelfs een aantal kansen om te scoren en de spanning helemaal terug te brengen. In de derde periode veranderde het beeld van de wedstrijd niet. We moesten vol aan de bak achterin en creëerden voorin een paar goede kansen. Toen de Blades echter in korte tijd de 3-0 en 4-0 scoorden, leek het er even op dat er alsnog een afgetekende nederlaag op het bord zou verschijnen. Dat bleek gelukkig niet het geval en uiteindelijk konden we met opgeheven hoofd in de kantine beginnen aan de vierde periode. Na een paar biertjes en een schaal bitterballen gingen we met een goed gevoel huiswaarts. We hopen dat het de Duitsers ook zo zal vergaan.

